

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Uredništvo in upravnništvo: Kolodvorske ulice številka 16. — Z urednikom se mora govoriti vsak dan od 11. do 12. ure. — Rokopisi se ne vračajo. — Inzerati: Šeststopenjska petiti-vrsta 4 kr., pri večkratnem ponavljanju daje se popust. — Volja za Ljubljano v upravništvu: za celo leto 6 gld., za pol leta 3 gld., za četrt leta 1 gld. 60 kr., na mesec 60 kr., pošiljatelj na dom volja mesečno 9 kr. več. Po pošti volja za celo leto 10 gl., za pol leta 5 gld., za četrt leta 2 gld. 60 kr. in za jeden mesec 85 kr.

Štev. 169.

V Ljubljani v torek, 28. julija 1885.

Tečaj II.

Vabilo na naročbo.

Z avgustom 1885 prične se nova naročba na naš list. Prosimo torej naše čast. naročnike, naj naročbo ob pravem času ponové, da se pošiljanje lista ne pretrga. Najbolje se to učini po poštni nakaznici, na čegar odstrižek treba prilepiti le naslov, ki je na pásku vsacega lista.

Naročnina je, kakor doslej, namreč:

Po pošti:

za celo leto	gld. 10.—
„ pol leta	„ 5.—
„ četrt leta	„ 2-50
„ en mesec	„ —85

Za Ljubljano:

za celo leto	gld. 6.—
„ pol leta	„ 3.—
„ četrt leta	„ 1-50
„ mesec	„ —50

za donašanje v hišo vsak mesec 9 kr.

Ljubljana, 28. julija.

V čisto nenavadnih okoliščinah prijel je lord Salisbury za vladno krmilo. Po vseh ustavnih državah velja načelo, da se ima ministerstvo sestaviti iz množice, ki reprezentuje večino volilcev, od Salisburyja in njegovega ministerstva pa se nikakor ne more trditi, da bi imeli večino za seboj. Res bil je Gladstone z onim svojim predlogom, vsled kojega je odstopil, v spodnji zbornici propal, a oni, ki razmere angleškega parlamenta nekoliko poznajo, nikakor niso sklepali iz tega, da je prejšnja večina liberalne stranke najedenkrat spremenila se v manjšino. Če je kedo še dvojil o tem, da so pristaši sedanje angleške vlade in konser-

vativne stranke v angleški spodnji zbornici res še vedno v manjšini, o tem se lahko prepriča sedaj, ko je Salisbury propal s predlogom, tikajočim se dokaj važnega političnega vprašanja. In sicer s svojim predlogom ni ostal samo z dvanajstimi glasovi v manjšini, kakor Gladstone tisto noč, ko se je odločil odstopiti, ampak njegov predlog zavrgel se je z imponujočo večino petdesetih glasov.

Šlo pa se je za to. Kakor pri nas, tako so tudi na Angleškem od volilne pravice izključeni vsi oni, kateri uživajo od občine kako podporo. Vender veljajo na Angleškem v tem oziru nekatere izjeme, in sicer se onim volilna pravda ne odreka, ki ne dobivajo od občine druge podpore, nego brezplačno zdravniško pomoč in zdravila v ožjem pomenu besede. Nek poslanec pa je prišel s predlogom, da se ima to postavno določilo nekoliko spremeniti, in sicer v tem zmislu, da naj se za naprej volilna pravica ne odreka tudi onim, ki dobivajo razen zdravil v ožjem pomenu besede brezplačno tudi kaj družega, kakor na pr. zdravilna vina itd., od občine. Vlada se z namerovano spremenitvijo dotičnega postavnega določila nikakor ni mogla sprijazniti. Minister Balfour je to tudi v spodnji zbornici izjavil in je ob enem predlagal, da se ta predlog zavrne rekoč, da bi se od strani vlade, ako bi ga zbornica navzlic temu odobrila, ne smatral več vladnim predlogom. S tem pokazala je vlada, da jej ni ravno malo na tem ležeče, da se zbornica odloči za nje predlog. A vse to ni nič pomagalo. Predlog dotičnega poslanca se je sprejel in predlog ministerstva zavrgel se z večino petdesetih glasov.

Jasno je tedaj, da ima Gladstonova stranka še vedno večino za seboj in da bi temu ne bilo

težko izviti Salisburyju vladnega krmila iz rok ter vsesti se z nova na premierjev stol. Salisbury to sam gotovo živo čuti, in to, kar se je zgodilo, veljati bi mu moralo za tako nezaupnico, da bi vsled nje odstopil, ako bi ne vedel, da sploh nima večine za seboj. A to mu je dobro znano in dobro vé, da je njegovo vladanje zavisno le od milosti njegovih nasprotnikov. Pri nas bi kaj takega ne bilo mogoče, a na Angleškem videti je, kakor bi take razmere ne vznemirjale posebno. Sicer je mogoče, da se konservativna stranka zaradi bližujočih se volitev tako daleč zatrjuje, mogoče je, da le iz prevelike samozavesti izvira vsa ta milost, s katero podpira iz nasprotnega tabora vzeto ministerstvo, dobro vedoč, da se po prihodnjih volitvah vrne še mnogobrojnejša v zbornico in da je le malo dni še do tedaj, ko prime vrnova za vladno krmilo. Vender ne smejo se prezirati tudi taki pojavi, kakor je izjava prejšnjega ministra zunanjih zadev, Granvillia. Pretečeni petek govoril je v nekem klubu ter omenjal egiptovske in afganske zadeve. Izrekel je, da se s politiko Salisburyjevo v teh vprašanjih on in člani prejšnjega kabineta po polnem zlagajo in da ga mislijo v tem oziru tudi podpirati. Ako je to istina, potem bi lahko doživeli, da se Salisbury ne obdrži samo do prihodnjih volitev, ampak da vladno krmilo tudi po dovršenih volitvah obdrži, naj uže izpadejo v liberalnem ali konservativnem zmislu.

Od sreče je mnogo zavisno in tudi največji talent se na vladnem krmilu ne bo obdržal dolgo, ako ga ne spremlja sreča. Vsled najnovejših poročil se ne more tajiti, da ne bi Salisbury sreče imel. Skoro predzno se je zdelo, ko je pod takimi okoliščinami zasel premierjev stol. Od vseh

Listek.

Slepčeva koč.

I.

Nizka je bila tista hišica in po polnem skrita na sredi vrta, kamor ni segal dneva vrisč. Redko-kedaj prišel je kedo v vas tje kaj, pa tudi domači so malokam hodili. Celó solnčnim žarkom je bila pot skozi okna v notranje preprečena.

„Slepčeva koč je to“, dejali so ljudje v tistem kraju.

Kakor povsod, pretiravali so tudi tukaj. Gospod Dormej ni bil po polnem slep; če je imel palico, jo je še prav dobro preko ceste pomeril, se vé da le, kadar ni bilo voz na nji. Veliko bolj varni so bili taki sprehodi, ko ga je kedo spremljal, in tisto se je redno vselej zgodilo, kadar se popoludne na sprehod zahajal.

Dostokrat spremljala ga je njegova žena, majhna, nežna ženska, mladega obraza, z žalostnim obličjem, še večkrat pa jedna obeh hčera ali Adrijana ali pa Lucija. Obe ste bili lepi, kot jutranja zora in pa silno izobraženi ste bili, kakor so ljudje pravili.

Znanja niste posebno razširjenega imeli, ker ni bilo nikakih sorodnikov; s tujci se pa pečali niso mnogo.

Kljub temu bile ste vedno jako lično, priprosto, pri vsem tem pa okusno oblečeni, da je bilo človeku res prav težko hladnega srca ostati, ako je prišel v njijino družino.

Vsakemu ste se uže prvo uro prikupili zaradi velike ljubezni, s katero ste stregli slepemu očetu in težka bi bila rabsodba, katera izmed obeh je bolj ljubezniva, ali Adrijana ali Lucija, poleg tega pa bolj učena, ponižna in modra.

Uže kot otroka bili ste si po polnem podobni. Devočki je pa cel svet zamenjal ter so ji ljudje mnogokrat popraševali: „Ali ste vi gospica Adrijana ali Lucija?“

„Tega pač sama ne vem“, rekla je smehljajoč dotična, „toda če so me prav poučili, mislim, da sem Adrijana.“

„Kako pa se razločite med sabo? Saj mora vender le kaj razločka med vama biti?“

„O pač, ga je nekaj. Sestra je boljša od mene.“

Hudobni jeziki so celó trdili, da ste si Adrijana in Lucija tako hudo podobni, da ji niti lastna

mati vselej ne razloči. Slepí oče ji je pa razločil prav dobro, in sicer takó-le:

Lucija je nekdanj padla, ko je bila še dete, po stopnicah in si je desno roko zlomila. Od tedaj ji je ostala vedno neka lastna slabost v tisti roki, po tudi trgalo jej je po nji, kadar se je k dežji napravljajo, ali če se je sploh roka le količkaj stiskala. Vsled tega je bila Lucija prisiljena očetu vedno le levo roko ponuditi za oporo, Adrijana mu je pa navadno z desnico postrezala.

Kdor ni na to pazil, ji pač ni razločiti mogel, tako ste si bili podobni. Obe ste bili jednake postave, jednakega obraza, obema je bil jednak glas in pa obe ste imele čez obraz razlito neko tajno žalost, ki je bila naravna posledica nesreče, ki je ljubljenega očeta tako zgodaj zadela.

II.

Usoda gospoda Dormeja je bila v resnici več nego krvoločna. Gravér je bil in pa še kakošen. Vse je le k njemu drlo, takó je bil na glasu zbog svoje spretnosti in to uže v mladosti, ko drugi še komaj znajo vezilo v roke vzeti.

Toda preveč je po noči delal in prehudo priden je bil. Žarna luč vroče svetilke izžgala mu je

strani klicalo se mu je, da so njegovemu vladanju šteti kratki dnovi. A glej, vidi se, kakor bi se hotel uresničiti pregovor: *Fortuna fortes adiuvat*. Stvari ob afganski meji se nekako tiho in mirno razmotavajo zoper vse pričakovanje. Vsled najnovejših brzozavnih poročil odgovorila je ruska vlada na Salisburyjeve propozicije gledé najbolj perečega vprašanja v afganski zadevi, tikajočega se namreč zulfikarskega prelaza, jako povoljno. S tem bil bi storjen velik korak in mirna rešitev cele te zadeve, ki je toliko časa s strahom navdajala vso Evropo, ne bila bi več daleč.

Da bi se kaj tacega na Angleškem pozdravljalo z največjo radostjo, ni dvojbe, a isto gotovo je, da bi Salisbury, naj bo to uže njegova zasluga ali ne, s tem neizmerno mnogo pridobil v javnem mnenju. Angleško prebivalstvo pozdravljalo bi ga kot rešitelja, ki je državo spravil iz največjih zadreg. Še večjega pomena pa bi bilo za Salisburyja, ako se obistini vèst, da Mahdi ni več med živimi. S tem dobilo bi tudi egiptovsko vprašanje vse drugo lice, stvar bi se tudi tam mnogo lažje razmotala in Salisbury pozdravljalo bi se na Angleškem tudi v tem oziru kot rešilni angelj.

Iz vsega tega sledí, da Salisbury v parlamentu res nima večine za seboj, da je konservativni stranki res mogoče vsaki čas vreči njegovo ministerstvo, a da bi bilo z ozirom na razmere, kakor so se ustanovile v Aziji in Afriki, prenašljeno trditi, da pride z novimi volitvami na Angleškem tudi nova vlada na krmilo.

Lienbacherjev klub.

V Würzburgu izhajajoča klerikalna „Oesterreichische Correspondenz“ prinaša naslednji članek:

Živahno razpravljanje, katero se je v slednjih dneh vršilo v konservativnem časopisju avstrijskem zaradi novih sestav strank in frakcij in kateremu razpravljanju so liberalni listi z lahko umljivim zanimanjem sledili, a tudi na zloben način glosirali, pojasnilo je položaj. Gotovo je bolje, če se med prijatelji in somišljeniki — in kot take smatramo vse rodoljubne Avstrijce, kateri se držijo programa sprave in odkrito konservativnega mišljenja — vrši razgovor o organizaciji in taktiki, če se nekaterih besedij pravi pomen poišče ter se vrši na vse strani razgovor o novih predlogih, kakor če bi se nekatere stvari zaradi prevelike bojazni pred disharmonijo skrivale ter se tako vzbudilo mnenje, češ, da ne morejo prenašati popolne dnevne luči. Desnica je hvala Bogu tako močna in njeni interesi so tako tesno združeni, da publicistična diskusija o tem, ali naj bi v bodočem državnem zboru mestu štirih klubov samo trije obstali, ali pa pet, in kako naj bi se imenovali, njeni jedinosti in delovanji ne prizadene nikake škode, ravno tako ne, kakor različna mnenja

takorekóč oči izpod čela. Komaj štirideset let je bil star in uže se je svoji umetnosti odpovedati moral.

To je bilo hudo za umetnika, še huje pa za družinskega očeta, kateremu je z delom poteklo tudi blagostanje in je revščina jela na duri trkati.

Do prave revščine, do pomanjkanja sicer ni prišlo, pač so nekaj bolj skromno živeli, kajti žena njegova znala je tudi s tem varčno gospodariti, kar si je sama s pomočjo obeh hčerá prislužila. Ker ste bili hčeri jako izobraženi, hodili ste po hišah poučevati in ste si pri tem toliko prislužili, da ste očetu zopet lahko kaj boljšega privoščili.

III.

Nekega večera, ko so se bili k večerji vsedli, jedne hčere ni bilo k mizi.

„Adrijane še ni, na novo je dobila jedno uro na dan več in se je prej ko ne zakasnila“, pravi mati, ko slepi oče vpraša, katera deklet da manjka.

„Ali ti je kaj rekla?“

„Pač, govorila je nekaj!“

Ko pa Adrijane drugi večer zopet ni bilo k mizi, zmračilo se je starcu čelo, rekel pa ni nič.

med posamičnimi poslanci iste stranke. Nasprotno, s takim razpravljanjem se marsikaj določi, marsikatera zmeta in predsodek odstrani ter se položaj na vse strani pojasni. Liberalno časopisje se zeló móti, če je tem publicističnim razpravam, celó če bi se bolj ostro vršile, pripisovalo več važnosti in svoje nadeje zidalo na to, da se med desnico vname razpor ter se razbije jedinost, katero so vsi članovi kot glavno načelo visoko spoštovali.

Vprašanja bodoče sestave klubov na desnici ne bode rešilo časopisje, to je zadeva izvoljenih poslancev samih; ti bodo pred sestankom parlamenta pregledali položaj ter potem odločili o sestavi frakcij in klubov. Če torej posamični poslanci mislijo, da morajo uže prej svoje nazore izraziti po listih ter določiti svojo pozicijo, je to pač bolj privatna stvar in prisvajati se jim nikakor ne sme avtoriteta cele stranke ali frakcije. Te razprave po časopisih imajo tudi samo čisto akademično vrednost in tudi še nikakor ni gotovo, da se bodo v jeseni realizovale. Gospod dvorni svetovalec Lienbacher bode ob sèstanku državnega zbora, če med tem ne spremeni nazorov, ravno tako osamljen stal, kakor zdaj. Če v istini namerava ustanoviti záse stranko, bode število onih, kateri bodo pripadali Lienbacherjevemu središčnemu klubu, tako pohlevno, da se na to skupino v parlamentu ne bode resno ozir jemalo.

V Avstriji so pač čisto drugačne razmere nego v Nemčiji, jezikovno kakor konfesijonelno. V nemškem cesarstvu, kjer so katoliki v manjšini, so bili pač primorani nasproti protestantski dinastiji in nasproti protestantski večini prebivalstva, katero je pričelo kulturni boj, ustanoviti ozko združeno katoliško stranko, da varuje katoliške interese. Središče v Nemčiji zavzima defenzivno stališče in v to frakcijo združili so se vsi nemški katoliki posameznih zveznih držav. V Avstriji pa je dinastija in ogromna večina prebivalstva katoliška, vlada je konservativna, nikjer ni kulturnega boja in ne zatirajo se katoliki. Slednji se nimajo pred nikomur braniti, torej potreba, tako stranko ustanoviti, kakor je središče v Nemčiji, ni tako pereča, kajti željam katolikov gledé šole in cerkve dobí se izpolnitev tudi ob obstoječi organizaciji strank.

Na drugi strani pa se ne sme pozabiti, da katoliki v Avstriji niso jednega rodu, marveč raznih narodnostij in da torej tudi politična organizacija ne more obsezati samo Nemce, marveč tudi Nenemce. Nemško-konservativno središče po Lienbacherjevem vzoru je spaka in mi tudi konstatujemo, da so ta načrt povsodi, izimši severnočesk list, za katerim pa ne stoji nikaka stranka in čegar pristaši so mogli nekoč prodreti samo z jednim kandidatom, da so ta načrt povsodi zavrgli, tako da gospod Lienbacher zavzima z njim popolnoma osamljeno stališče. To pa se je konstatovalo ravno po razpravah,

Bodoči mesec uže ni bilo nikakega reda več v slepčevi koči, kjer je sicer vse šlo, kakor na nitki. Vedno je jedne hčere manjkalo in bridko jo je pogrešal stari mož.

Kje je le bila? Kaj jo je zadržavalo od hiše, kjer je toliko ljubezni vžila, od katere se je poprej le s težavo ločila? In potem pa, katera obeh pa je bila, ki je iz novega žalost prinesla v hišo. Mati se je morala motiti, če je danes rekla, da Adrijane ni, jutri pa da Lucije manjka in je tako obema pripisavala krivdo, katera je po pravici le jedno zadevala. Izvestno morala se je motiti; tolikanj menj motil pa se je slepi oče in je prav dobro vedel, katera je kriva, katera ne. Vender pa ni nikdar nobene obdolžil, pač pa je čakal, kaj bo mati rekla, če tudi pri tem ni mogel prikriti nemira, kateri se ga je polastil.

V hiši pa je bilo vedno neprijazneje. Slepec je imel pri sebi le jedno obeh hčera, katera si je skrbno prizadevala očetu najvišjo ljubezen skazovati; toda kljub temu se ni dal preslepiti. Dobro je vedel, da ima le jedno hčerko vedno okoli sebe in da se je druga — zgubila.

Da zgubila se je — po polnem zgubila. . . . Dostikrat bilo je le za tri pogrjneno, če tudi si

katero so se o tem unele po listih, in v toliko je ta razprava imela dobro stran, ker je pred vsem svetom pokazala pravo vrednost nekaterih dobro donečih besedij ter odkrila konkretne razmere nasproti nekaterim političnim fantomom.

Zdaj pač vsak vé, kakošen je položaj, in naloga poslancev na desnici bode, ko pride čas za sestavljanje kluba, da ukrenejo potrebne korake. Mi imamo vánje popolno zaupanje, da bodo našli pravo omejitev ter da bodo v krogu večine vstvarili ono organizacijo, katero smatrajo za najprimernejšo avtonomalnim, gospodarstvenim, konservativnim in cerkvenim interesom. Ker se je v slednjih dnevih itak v konservativnih listih podarjalo načelno soglasje vseh pristašev desnice ter so se vsi listi izrekli, naj se vzdrži jedinost, ker so konečno tudi publicistični zastopniki obstoječega Lichtensteinovega kluba izrekli, da so pripravljene njegovi članovi podpirati vlado ter postopati združeno z drugimi klubi — ni nam treba opominjati k jedinosti. Sporazum je tu in o pravem času se bode tudi od kompetentne strani pojavil. Prepustimo odločitev o nekaterih vprašanjih poslancem ob sestavi državnega zbora in do tedaj ne izrekajmo sodbe po listih: to je naša prošnja in mi se tem bolj nadejamo, da se nam izpolni, ker se s tem liberalcem razderó vse tajne nadeje ter se odpravi vsaka dozdevnost nejedinstvi med desnico.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Najnovejša poročila o shodu cesarjev pravijo, da bode Nj. veličanstvo naš cesar obiskal nemškega cesarja v Gostinu dné 7. avgusta. Iz tega pa se vender še ne sme sklepati, da bi tudi nemški cesar ne obiskal naše cesarske obitelji v Išu.

Nemškim nacijonalcem ni po godi, če se bratijo avstrijski narodi med seboj, če hoté mirno živeti, tudi jim ni po godi, da se je med Čehi in Ogri utrdilo prijateljstvo in se to pokazalo posebno ob priliki, ko so česki gostje obiskali Budimpešto. Nemško-nacijonalni listi prebrskavajo pridno vse zaprašene listine ter navajajo vse govore, katere je govoril kedaj kak česk govornik ter ni v njih izražal posebnih simpatij do Ogrov, ter skušajo tako med Ogri in Čehi vzbuditi prepir. Osebito napadajo dr. Riegra, češ, da nekdanj ni bil prijazen Ogrom, da jim je bil celó sovražen, kar se razvida iz njihovih govorov, in te govore navajajo iz davne prošlosti. Na tako sumničenje in ščuvanje pa jim odgovarja „Politik“: „O Ogrih smo uverjeni, da so prerazumni politiki, da bi zdaj šteli v zló izjave dr. Riegra, katere je izrekel ob vse drugačnih odnošajih o njih splošno in o Andrassyji posebe . . . V politiki se sklepa

je mati še vedno prizadevala resnico starcu prikrivati.

Nekega dné bilo mu je pa vender le zadosti. „Zadosti je komedije,“ rekel je. „Vse hočem vedeti in naj bo tudi še tako hudo, le vse mi povejte; komedija taka je nas nevredna! Resnica mi je čez vse in to moram zvedeti.“

Ker ste pa obe molčali, mati in hči, rekel je žalosten: „No, če uže mora tako biti, naj pa bo! Šla je in več je ne bo nazaj. Jaz imam pa odslej le jedno hčerko še.“

„Ne, ne, oče prisežem ti lahko, da še pride.“

„O mene ne bodete goljufali. . . .“
In res se ni dal goljufati. Sedaj pa je mati z jokajočim glasom in vtripajočega srca pripovedovala potrtemu možu tisto staro in večno se pomlajajočo žalostno povest o zapeljanem in zapuščenem dekletu.

Slepec pa je rekel:
„Jaz nisem mogel čuti nad svojo hčerjo in to je ravno nesreča, ki ni naša krivda. Tudi zapeljivca ne morem klicati na odgovor, ki bi se mi močnejši le posmehoval slabejemu; ali njej pa povej, če prideš kedaj z njo vkup, ali če veš, kje prebiva, da naj se mi v hišo nikdar več ne pri-

prijateljstvo po interesih. Nekdaj so bili naši interesi protiogerski, zdaj so za prijateljstvo z Ogersko. Večna prijateljstva so samo v slučajih večnih vkupnih interesov možna.

Tuje dežele.

Belgijska poslanska zbornica pričela bode baje še v teku tedna posvetovanje o novem volilnem redu; ko se skonča to posvetovanje, se zavrtori zbornica. Prihodnje zasedanje pa se prične baje uže dné 10. septembra.

V **Italiji** pričelo se je zopet gibanje med kmeti. Neznosen položaj stiska jim orožje v roke ter jih zapeljuje k obžalovanju vrednim činom. V Carnatu zaprli so pred kratkim 16 kmetov, kateri so zažgali grad Gorgonzolo. To razjarilo je druge kmete; poslali se je moral tja precéj močan vojašk oddelek, da skrbi za mir.

V slednji seji **francoskega** ministerskega sveta naznanil je Freycinet, da je namestnikom za Elzasijo-Loreno imenovan knez Hohenlohe. Ob tej priliki izrekel je svojo zadovoljstvo na tem imenovanji, kajti to je znamenje, da se prijateljstvo do Francije vedno bolj utrjuje.

Španski dvor se je dné 24. t. m. z ministerskim predsednikom in ministrom za vnanje zadeve preselil v letovišče v La Granja. — Vsled kolere so se državni dohodki tako zelo zmanjšali, da je bil finančni minister primoran, za tekoče izdatke pri španski banki zahtevati 30 milijonov preujema. — Da bi se zabranilo razširjanje kolere, izdajajo se vedno nove in strožje varstvene naredbe. Na šestih kolodvorih v Madridu prirejene so dvorane, kjer se vsaka po železnici tja došla reč prekaja. Napravilo se je na raznih krajih več bolnišnic. V vojaških bolnišnicah se še ni prikazala kolera. Posadka v mestu znaša 14 000 mož.

Emirjeve čete v **Afganistanu** so baje také le razpostavljene: V Heratu in med tem mestom ter Ghorianom nastavljenih je 10 000 mož; v sošešćini Zulfikarja okolo 11 000 mož; v Maimeni 6 000 mož; v Andhucu 8 000 mož; v Cundusu 5 000 mož. Druge čete pa so v Kabulu in Kandaharji.

Posadka v **Kasali** imela je zopet boj s Súdanci. Dné 15. in 16. junija napal je sovražnik Kasalo, a hrabra posadka odbila je napad, sovražnik izgubil je 3 000 mož. Posadka priplenila je 1 000 goved. Kakor se čuje, namerava angleška vlada skleniti z abesinskim kraljem pogodbo, po kateri naj bi se posadka v Kasali nadomestila z Abesinci.

Poročila o **Mahdijevi** smrti se še vedno razširjajo po listih in zatrjuje se z vso resnostjo, da so istinita. Celó v angleški dóljeni zbornici dejal je državni podtajnik, da je ta vest zelo verjetna, kajti Mahdijevi pristaši umikajo se vedno bolj proti jugu, kar bi težko da storili, če bi bil še živ Mahdi. Če se ta vest obistini, vzeta bode Sa-

kaže. Prepovem ji jo, s tem naj bo pa tudi njeno ime pri nas pozabljeno.

In res se ni nihče več glasno o njej menil. Stari je ohromel, bolečine so se mu pomnožile, slepota pa je prav prava postala. Le tú pa tam razlil se mu je po otožnem obrazu sladak nasmeh solčnemu žarku podoben; s tistim razodeval je v takošnih trenutkih, kako srečnega se čuti, da ima vsaj še jednega ljubljenelega otroka pri sebi, na čegar ljubezen se sme zanašati.

IV.

Nekega dné imeli so v slepčevi koči bolnika na smrtni postelji. Pa ni bil on, slepec namreč, pri katerem je smrt na duri trkala in tudi mati ne, temveč angelj domačega mirú je bil, ki se je s smrtjo boril, Lucija je vmirala. Huda mrzlica se jo je polastila in ji je žugala, da jo pobere. Starrega moža je to po polnem potrlo. Kar sesedel se je in v posteljo so ga morali položiti.

Tiha žalost kraljevala je v hiši. Zdravnik hodil je vedno bolj na redko. Zakaj bi človek tudi po nepotrebnem denar ven metal? Ljudje niso bili premožni, vedel je pa, da je tukaj vsaka človeška pomoč zastoj.

lisburyju velika ovira. Egipčevsko vprašanje rešilo se bode mnogo lažje; Sudan bi bilo možno potem z malim naporom osvojiti.

Razne vesti.

— (Pretrsljiv rodbinsk dogodek.) V neki ulici v Lyonu na Francoskem živela je vdova Poirier s svojo osemnajstletno, krasno hčerjo Aglaéjo. A mati in hči se nista razumeli in prišlo je med njima večkrat do tacihi prizorov, ki se ne dajo popisati. Mati je s svojo hčerjo strašno grdo delala. Tepla jo je, vlačila jo za lase sem in tja po tleh ter suvala jo z rokami in nogami, a vse to zaradi tega, ker si je deklica prislužila vsaki mesec le po 90 frankov, „a ne, kakor bi bilo to také lepi in mladi deklici prav lahko mogoče, desetkrat toliko.“ Ker deklica tega več ni mogla prenašati in ker se ni hotela po želji neusmiljene matere udati nespodobnemu življenju, sklenila je pobegniti k svoji teti. A nje mati prišla je temu na sled in jo je zaradi tega zaprla, také da nikakor ni mogla ven. Ker si nesrečna deklica ni znala drugače pomagati, skočila je s petega nadstropja skoz okno na ulico. Obležala je vsa razbita takoj mrtva na mestu. V njenem žepu dobili so na košček papirja s svinčnikom zapisane besede: „Moja mati je kriva moje smrti. Jaz jo preklinjam!“

— (Usodepolna zamenjava.) V neki pariški bolnici imeli so pred kratkim časom dva bolnika, katerima je zdravnik jedno in isto zdravilo zapisal. Prvikrat imela sta zdravilo vzeti 21. t. m. zjutraj, in sicer vsak po jedno žlico neke pijače. Jedna bolniških čuvajk stvorila je svojo dolžnost ter dala bolnikoma povžiti zdravila ob določeni uri in v določeni meri. A kako se prestraši, ko zapazi, da se je polotil obeh bolnikov, komaj da sta bila zdravilo popila, smrtni boj, in da sta v par minutah oba izdihnila dušo. Vsa raz sebe hiti pravit zdravniku o strašnem dogodku. Zdravnik preišče navidezno zdravilo in se prepriča, da je ta tekočina jeden najhujših strupov. Apotekar bil je dotično zdravilo s trupom zamenjal in tega v sklenico nali. Apotekar je še mlad mož iz bogate rodbine. Ko so mu povedali, kaj je storil, zblaznil je in so ga morali odvesti v blaznico.

Domače stvari.

— (Gospod deželni predsednik baron Winkler) podal se je včeraj na večtedenski dopust; včeraj odpeljal se je na Gorenjsko obiskat svojo obitelj.

— (Doktorjem juris) bil je pred kratkim na graškem vseučilišči promoviran gosp. Jurij Pučko, notarski koncipijent v Kameniku.

— (Umrl) je včeraj petošolec ljubljanske gimnazije, Fran Gregorin za dolgo pljučno boleznijo. Pogreb bo iz hiše št. 55 na sv. Petra cesti jutri popoldne ob 4 uri. Učencem tovarušem — sedaj na počitnicah bivajočim — bodi priporočen pokojnik v blag spomin.

Deklici je bilo umreti za boleznijo, za katero dosedaj še ne poznajo zdravila, očeta žugalo je pa srce pod zemljo spraviti.

Nekega večera — mrak je uže bil — zapoje zvonček nad lino. Soba, kjer je bolnica ležala, se je odprla in notri je smuknila ženska, bolj senci kakor človeku podobna.

Adrijana je bila.

„Poklicati sem te dala“, zdihnila je Lucija. „O hvala, hvala!“ zajokala je druga in pri postelji pokleknila, „nikdar bi si ne bila upala semkaj priti, če bi me ne bila poklicala.“

„Saj si vedela, da sem čakala na te, da sem le tedaj srečna, kadar te vidim!“

Adrijana prijela je Lucijo za roke, za tiste drobne in prozorne roke, ki so bile uže vse koščene, in jih je poljubljevala.

„Oh“, zdihovala je, „zakaj pač nisem jaz, zavržena, na tvojem mestu!“

„Ti? O ne, dobra si in pobleвна; ti nisi zavržena. Kdo pa ti je to povedal, in saj ne veš, če jaz tudi morda uže nisem bila le korak od prepada.“

Obe ste omolknili. To pa je bilo molčanje, ki je več izdalo, kakor sto nepotrebnih besed.

— (Ogenj.) Danes popoldne okolo 1. ure pričelo je goret pri hiši št. 17 Pred igriščem založišče in delavnica za metle. Pogorelo je visoko poslopje z zalogo vred, ogenj uničil je tudi poleg stoječe malo poslopje za mrvo. Ljubljanska požarna bramba bila je takoj na mestu, a ogenj je bil uže tolik, da ga ni bilo možno več udušiti, posrečilo pa se jej je v družbi z viškimi ognjegasci, zabraniti, da se ogenj ni razširil. Kako je ogenj nastal in koliko je škode, nam ni še natanko znano.

— (Šolstvo.) Iz letnega poročila čveterorazredne deške ljudske šole v Škofji Loki koncem šolskega leta 1884/85 posnemljemo, da je obiskavalo koncem šolskega leta I. razred 85 učencev; II. a) 52; II. b) 45; III. a) 30, III. b) 34; IV. a) 11, IV. b) 17; vseh učencev vkup je torej bilo 276. Za višji razred bilo je sposobnih 187. Na tej šoli so poučevali naslednji gg. učitelji: Franc Pápa, def. nadučitelj in vodja šoli; Mihael Arko, katehet in I. mestni kaplan; Ivan Cetelj, def. učitelj; Karol Bernard, def. učitelj; Karol Završnik in Bogomir Krenner, def. učitelj. Knjižnica te šole šteje 115 slovenskih in 19 nemških knjig, katerih je bilo nekaj nakupljenih, nekaj pa so jih darovali šolski prijatelji.

Šolski vrt so obiskovali učenci iz 3. in 4. razreda. Nadučitelj g. Fr. Pápa jih je poučeval v sadje-reji in učenci so pocepili več sadnih drevesc. Prepričani, kako veliko škodo delajo keabri (hrošči) drevju in drugim rastlinam, so hodili učenci o prostih urah lovit kebrov. Nalovili in pokončali so jih na 1 400 litrov. Ako vzamemo, da jih gre v liter povprečno do 370 kebrov, vlovljenih je bilo skupaj 518 000 kebrov, in ako je bilo med temi polovica samic (babič), vsaka samica pa od 60 do 100 jajčic znese, pokončanih je bilo po tem načinu gotovo nad 25 900 000 škodljivega mrčesa. Pokončani keabri so se zagreblili v nalašč za to na šolskem vrtu pripravljeno zemljo. Vsled dopisa slavnega čebelarskega in sadjarskega društva za Kranjsko na Jesenicah dné 2. julija t. l. je učencem: Humer Lorencu, Benedičič Petru in Štajer Francetu zagotovljeno za največ nabranih kebrov vsakemu po eno z razglasom na Jesenicah dné 5. maja 1885. razpisano darilo.

— (Stan premoženja,) oziroma stroškov in dohodkov milodarov pri cerkvi Srca Jezusovega je, kakor poroča „Slov.“, sledeči: Nabralo se je leta 1881 — 12 147 gld. 89 1/2 kr.; izdalo 17 748 gld. 1 kr.; dolga napravilo 5 600 gld. 11 1/2 kr. Drugo leto 1882 znašali so dohodki 19 463 gold. 61 1/2 kr.; stroški 24 936 gold. 84 kr.; dolg pa 5 473 gold. 22 1/2 kr. Tretje leto 1883 darovali so dobri ljudje 17 012 gld. 98 1/2 kr.; dolga naredilo pa 11 000 gld. Lansko leto znašajo dohodki 18 788 gold. 98 krajc.; stroški pa 20 131 gold. 21 kr.; dolga pa zopet za 1342 gold. 23 krajc. Letos se je nabralo do konec maja blizo 7 000 gld.; izdalo tudi uže vseh 7 000 gld. Skupnih dohodkov imela je nova cerkev do sedaj 74 413 gld. 42 kr.; stroškov 97 828 gold. 99 1/2 kr.; dolga pa

Adrijana naslonila je svojo glavo na blazino umirajoče, in tako ste sestri čez dolgo zopet združeni ležali.

„Ali si vsaj srečna?“ vpraša konečno umirajoča.

„Ne — nisem! Dobro vem, da me bo nekega dné popustil! Previsoko gori sem hotela, ali pa se je on pregloboko do mene ponižal. Njega čaka druga bodočnost.“

„In tebe?“

„O, kaj mene!“

„Vidiš, tako je! Če se komu zaupamo, zaupamo se mu po polnem in poskušamo zaplesti v sanje naše sreče tudi srečo onih, ki so nas ljubili.“

„Oh sestra!“

„Da, da, prav imaš, in kar je bilo, je bilo; sreča nam ni bila namenjena, Adrijana. Kaj pa jutri?“

„Jutri bom zopet prišla.“

„Da, le pridi, še enkrat te hočem videti!“

Adrijana je hodila še cel teden.

(Konec prihodnjaj)

23 415 gl. 57 kr. K temu pridejo pa še tirjatje obrtnikov in liferantov ter znaša skupni dolg z uštetim denarjem, kar se ga je vzelo na posodo blizo 70 000 goldinarjev.

— (Požarna kronika.) Iz radóvljiškega okraja se nam poroča: Dne 23. t. m. pogorela sta Ivanu Grabnarju v Dobrem Polji kozolec, ki je bil napolnjen z žitom, in hlev. Škoda ceni se na 500 gl., a zavarovan je bil pogoreli le za 300 gl. Sumi se, da je iz nepredvidnosti zažgal nek berač, ki je prej tam blizu tabak kadil.

— (Utonila.) Dne 22. t. m. potegnili so, kakor se nam poroča, pri Globokem štiridesetletno beračico Marijo Zupančič iz Save Ponesročena je bila neki zelč zganju udana in je najbrže v pijanosti zabredla v vodo ter tako našla smrt.

Šolska poročila.

7. Deželna mala gimnazija v Ptuji.

Program ima spredaj 20 strani obsežno razpravo „Die Fische der Drau und ihres Gebietes.“ Spisal jo je rojak naš gosp. prof. Julij Glowacki. To je zopet razprava, kakeršnih le preveč pogrešamo po šolskih programih naših; kajti znanstvena je ter izpolnjuje vse, kar ministerski predpisi zahtevajo od programskih razprav, a na drugi strani razpravlja tak predmet, ki zanima vsakega omikanega domačega človeka. Gospod pisatelj poševa in opisuje 68 ribjih plemen, ki živé v Dravi in njé dotokih. Med temi se nahaja tudi neka nova riba, katero je prof. Erjavec prvi našel v Savi in katero je njemu na čast profesor Glowacki krstil za Alburnus Erjavci.

Učiteljski zbor šteje 5 profesorjev, kateheta, dva suplenta in dva pomožna učitelja (za petje in telovadbo). Med profesorji so trije Slovenci, namreč gospodje profesorji Kunstek, Glowacki in gosp. katehet Majcen. V šolski kroniki beremo, da odide prof. Glowacki s prihodnjim šolskim letom v Ljubno, a na njegovo mesto pride v Ptuj prof. M. Cilenšek iz Ljubnega. Izpraznjeni suplentski mesti sta se tudi nedavno oddali definitivnim učiteljem; prvo je dobil Nemeč Jos. Pogatscher, drugo Slovenec Fr. Zelezinger.

Učencev je bilo na zavodu 119; gimnazija je tedaj primeroma prav dobro obiskana. Med temi je bilo 74 Slovencev in 45 Nemcev. Učni vspeh je bil kaj dober; drugi red ima samo 19 učencev, tretji red nobeden.

Dijaška knjižnica se ni pomnožila z nobeno slovensko knjigo in tudi učiteljska knjižnica je kupila samo jedno slovansko knjigo, namreč Rječnik jugoslovanske akademije.

Slovenščina je obligatna za vse dijake slovenske narodnosti, in uči se v I. in II. razredu po 3, v III. in IV. po 2 uri na teden s slovenskim učnim jezikom (učila sta jo profesorja Glowacki in Kunstek). Vrhu tega so se dijaki nemške narodnosti slovenščine kot neobligatnega predmeta učili v dveh posebnih tečajih, v vsakem po 2 uri na teden.

Se jedno stvar moramo vzeti v misel, ker nam posebno ugaja in se nam zdi vse hvale vredna. Skoro po vseh štajerskih srednjih šolah, bodisi deželnih, bodisi državnih, se namreč s podporo deželnega odbora štajerskega in raznih šolskih prijateljev dijaki IV. razreda po jedno uro na teden poučujejo v zemljepisji in zgodovini Štajerske. Ta predmet sicer ni obligaten, a navadno ga obiskujejo vsi učenci ter tako bolje spoznavajo lepo domovino svojo v zgodovinskem in zemljepisnem oziru. Proti koncu šolskega leta se pozovejo ti dijaki k javni preskušnji, katere pa nihče izmed njih ni siljen delati, ampak izprašujejo se iz tega prostega predmeta samo tisti, ki se radovoljno oglašijo. Kdor izvrstno prebije preskušnjo, tisti prejme v spomin svoje pridnosti kako darilo deželnega odbora ali kakega družega šolskega prijatelja. Tako je tudi v Ptuji letos poslušalo ta nauk o štajerski domovini 18 učencev, izmed katerih se jih je podvrglo preskušnji 6. Prvo darilo (dež. odbora), sreberno svetinjo, prejel je Anton Postružnik, drugo darilo (g. župana Ernsta Eckla) je dobil Hausmann Karl; tretje darilo (g. oskrbnika Ferdinanda Raispa)

je bilo prisojeno Ferdinandu Kralju; četrto in peto darilo (g. direktorja Tschaneta) sta prejela učenca Frid. Hoffmann in Ivan Kolarič.

(Konec prihodnjic.)

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

London, 28. julija. V dolenji zbornici izjavil je vojni minister, da se bode izdelalo do marca 1886. l. še 575 topov; letos napravilo se bode 150 torpedov, potem pa vsako leto 250. — Načrt za utrdbo angleških pristanišč je gotov; stroški bi znašali 6½ milijona.

Celovec, 27. julija. Nadvojvoda Karol Ludovik bil je včeraj štiri ure v razstavi in izrekel je večkrat svoje zadovoljstvo.

Pariz, 27. julija. Kitajski poslanik izročil je predsedniku Grévyju svoje pooblastilo ter potrdil prijateljsko mišljenje kitajske vlade; poslanik izrazil je željo kitajskega cesarja, naj bi se utrdil trajen mir. Grévy je odgovoril, da bi zopetne prijazne razmere koristile obema državama.

London, 27. julija. Iz Egipta in Sudana so vnanjemu uradu došla poročila, po katerih skoro ni več dvojbe o Mahdijevi smrti.

Madrid, 27. julija. Včeraj obolelo je po vsej Spaniji na koleri 2732 oseb in umrlo 772. Umrlo jih je v Madridu 5, v provinciji Saragosi 264, v Alikanti 105, v Valenciji 35, v Ternelu 102, v Murciji 74 in v Charthageni 52.

Telegrafično borzno poročilo

z dne 28. julija.

	gl.
Jednotni drž. dolg v bankovcih	82.70
„ „ srebri	83.30
Zlata renta	108.70
5% avstr. renta	99.50
Delnice národne banke	868.—
Kreditne delnice	284.20
London 10 lir sterling	124.95
20 frankovec	9.91
Cekini c. kr.	5.90
100 drž. mark	61.35

Tujci.

Dne 26. julija.

Pri Mallét: Dr. Pokorny, ravnatelj banke; Schulte, ravnatelj; Spitzer, uradnik banke; Hertzl, Winterholer, Atlas, Osterstetzer in Jahn, trgovci, z Dunaja. — Maier, lesotrzec, iz Szatmara. — Dr. Motetti, odvetnik, iz Dalmacije — Seemann, blagajnik, s soprogo; Krauseneck, trgovec, iz Trsta. — Jesche iz Straziša.
Pri Slonu: Hadjalos, trgovec, iz Atene. — Siegl, trgovec, z Dunaja. — Tedeschi, trgovec; Minos, oskrbnik, s soprogo, in Jacchia z rodbino, iz Trsta. — Schneller, stavbeni podjetnik, s hčerko, iz Dobre.
Pri Južnem kolodvoru: Laykon, gozd. akademiker, iz Monako a. — Layken, gozd. akademiker, iz Wesela.
Pri Avstr. carji: Omann iz Trsta. — Pichler, uradnik, s soprogo, in Grašič, učitelj, iz Kočevja. — Schme, posestnik, iz Domžal.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
27. julija	7. zjutraj	737.06	16.1	svzh. sl.	sk. js.	
	2. pop.	735.12	25.6	svzh. sr.	d. js.	0.00
	9. zvečer	736.68	19.1	bzv.	sk. js.	

Terno! Terno! Terno! Proč z matematiko!

Mi imamo trdno prepričanje, da se pōtem matematičnega izračunavanja ne morejo številke, ki imajo biti vlečene, preračunati uže naprej. Naročili smo pri vseh matematikih in kričeah številke, toda nikedar dosegljaj kaj povoljnega, dokler nismo prosili sveta pri svetoznani mojstrinji sedanje dobe, milostivi gospé Heleni de Csekefalvy, Košice (Ogerska), Glavna ulica št. 86, vsled kojega smo na
Trst Linc Dunaj
s številkami
31 15 65 10 6 61 20 10 53
velike terne po
12800 gl. 960 gl. 1200 gl.
dobili.
Hočete li srečni biti, potem se le obrnite do te velike mojstrinje, ker je le ona poklicana, da vas vsled svojega neizmisljivega sveta reši revščine in bēde.
Giarotin Josip, Fran Hulbusz,
čolnar na Reki, mesar v Budimpešti.
Josip Nittiche v Nussdorfu pri Dunaji.
Proti vposiljatvi zneska 1 gl. 50 kr. in treh poštnih mark doposiljejo se številke. (119) 5-2

Vožni red Rudolfove železnice,

veljaven od 1. junija 1885.

Ljubljana-Terbiž.

Postaje	Osobni vlaki			
	1 2 3 razred po noči	1 2 3 razred zjutraj	1 2 3 razred dopolud	1 2 3 razred zvečer
Ljubljana, juž. želez. odh.	12.15	6.40	11.40	6.35
Ljubljana, Rud. želez. „	12.19	6.44	11.45	6.39
Vižmarje „	12.29	6.53	11.55	6.48
Medvode „	12.41	7.04	12.07	6.59
Loka „	12.56	7.17	12.21	7.12
Kranj „	1.12	7.31	12.38	7.26
Podnart-Kropa „	1.30	7.48	12.56	7.43
Radovljica (m. p.) „	1.49	8.05	1.14	8.—
Lesce-Bled „	1.55	8.12	1.24	8.08
Javornik „	2.16	8.29	1.46	8.25
Jesenice „	2.27	8.39	1.57	8.33
Dovje „	2.47	8.56	2.18	8.49
Kranjska Gora „	3.16	9.21	2.48	9.11
Ratoče-Bela Peč „	3.31	9.37	3.03	9.24
Terbiž „ prih.	3.48	9.55	3.20	9.38

Terbiž-Ljubljana.

	po noči	zjutraj	popol.	zvečer
Terbiž „ odh.	12.36	7.28	1.10	6.20
Ratoče-Bela Peč „	1.01	7.44	1.30	6.39
Kranjska Gora „	1.22	7.57	1.46	6.53
Dovje „	1.55	8.22	2.19	7.19
Jesenice „	2.23	8.41	2.43	7.41
Javornik „	2.30	8.47	2.50	7.48
Lesce-Bled „	2.56	9.06	3.15	8.13
Radovljica (m. p.) „	3.03	9.12	3.22	8.21
Podnart-Kropa „	3.27	9.29	3.44	8.44
Kranj „	3.47	9.45	4.02	9.03
Loka „	4.06	9.59	4.20	9.20
Medvode „	4.21	10.12	4.34	9.34
Vižmarje „	4.34	10.23	4.46	9.46
Ljubljana, Rud. žel. prih.	4.44	10.31	4.55	9.55
Ljubljana, juž. žel. „	4.50	10.35	5.—	10.—

Dr. Hirsch

dobro znani specialni zdravnik za sifilitiko in kožne bolezni, ozdravlja po dolgoletnih izkušnjah v nebrojnih slučajih po sijajno skušenem in gotovo učinkujočem navódu (58) 17

sifilitiko in kožne bolezni

(tudi zastarele), ulesa, bolezni scála in v mehurji, polucije, možko slabost, ženski tok, v najkrajši dobi radikalno brez vseh zlih nasledkov in brez oviranja v službovanji. Naslov:

Dunaj, mesto, Kärntnerstrasse 5

(prej mnoga leta v Mariabillerstrasse), zdravi od 9. do 4. ure popoldne, a tudi pismeno in (pod molččnostjo) pošilja zdravila. Honorar primeren.

Zavratnikov

vsake fasone, barve in kakovosti; kakor znano,

največja zaloga in najceneje nakupovanje

pri (59) 11

J. C. Hamann-u

Mestni trg.

Saljivi Slovenec.

Zbirka najboljših kratkočasnic iz vseh stanov.

Nabral

Anton Brezovnik
učitelj.

12 pól v 8°. Mehko vezana stane 60 kr.,
franko po pošti 65 kr.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg
knjigotržnica v Ljubljani.